

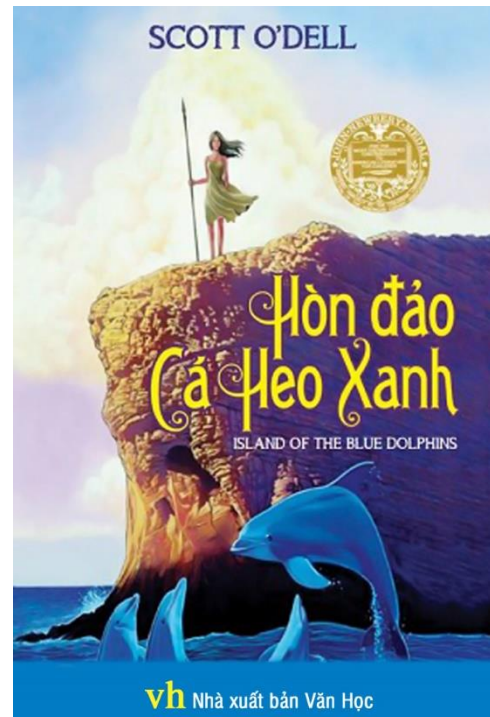
REVIEW HÒN ĐẢO CÁ HEO XANH

(Island of the Blue Dolphins –Scott O’Dell)

Mặc dù đã qua cái tuổi thiếu nhi được vài năm, nhưng tôi vẫn thích đọc những quyển viết riêng cho thiếu nhi. Tôi yêu “Hòn Đảo Cá Heo Xanh” vì được chấp bút riêng cho đọc giả nhí, với những câu chuyện rất nhân văn nhưng ngây ngô, rất dễ hiểu nhưng đủ sức thức tỉnh những người được gọi là “người lớn” mà lại hành động như những đứa trẻ ngỗ nghịch, kém hiểu biết.

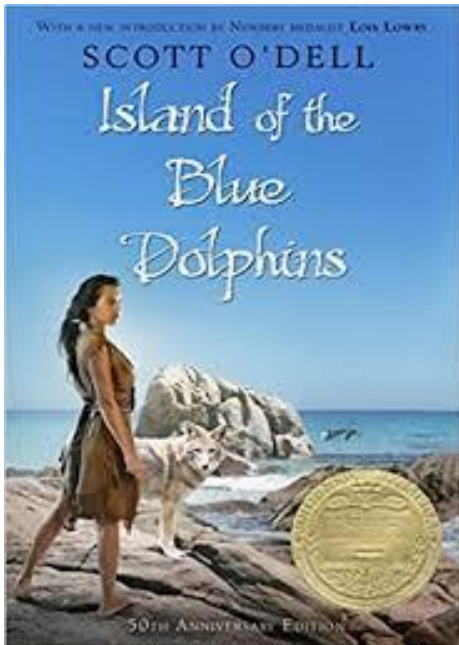
Scott O’dell là 1 nhà văn nổi tiếng và bắt đầu viết sách cho thiếu nhi từ năm 1960. Khi được hỏi lí do tại sao ông lại chuyển hướng phục vụ cho các bạn nhỏ, ông nói: “Lý do duy nhất mà tôi viết sách là để truyền đạt một thông điệp nào đó. Tôi không còn viết cho người lớn vì họ sẽ không thay đổi, dù có thể là họ đã rất cố gắng. Nhưng trẻ em thì có và sẽ thay đổi.”

Hòn Đảo Cá Heo Xanh (Island of the Blue Dolphins) “được viết dựa trên câu chuyện có thật của một cô gái thuộc bộ tộc da đỏ Ghalas-at, sống trên đảo San Nicolas, bên ngoài bờ biển California. Cô tên Karana, sống một mình trên đảo từ năm 1835 đến năm 1853. Trong cuộc di cư của người Ghalas-at, cô bé mười hai tuổi đã nhảy khỏi tàu để ở lại với em trai của mình, rồi bị bỏ lại trên đảo. Và... Người em trai đã qua đời không lâu sau đó. Karana còn lại một mình trên đảo. Nhưng khi phải sống một mình, học cách chăm sóc các sinh vật hoang dã, là những người bạn đồng hành duy nhất lúc ấy, từ một đứa trẻ muốn báo thù, cô đã trở thành một thiếu nữ trầm lặng, đầy lòng trắc ẩn và biết tha

Nguồn sách: Downloadsach.com

thứ. Cô đã học được cách hàn gắn nỗi đau bằng sức mạnh tình yêu.”

Nguồn sách: Amazon.com

Bằng thể giới quan của 1 cô bé 12 tuổi, câu chuyện của Scott mang lại cho tôi cảm nhận khác với nhân vật của Daniel Defoe (Robinson Crusoe): Cô phải ở lại đảo hoang vì không muốn bỏ rơi em trai mình. Ngoài những kỹ năng sinh tồn phi thường thì ở cô bé 12 tuổi vẫn thích may những bộ áo đầm, bộ trang sức bằng xương cá voi, hay bắt cóc chú cún con Rontu-Aru (con của Rontu) về làm bạn. Tác giả muốn kể câu chuyện về sự tha thứ, lòng trắc ẩn của Karana với lũ chó hoang giết em trai cô, với lũ người Aleut giết bố và bộ tộc cô. “Tình yêu chiến thắng tất cả”, họ sinh ra vốn là kẻ thù, nhưng câu chuyện lại kết thúc với những kí ức tốt đẹp họ dành cho nhau.

Chỉ hơn 2 trăm trang nhưng Hòn Đảo Cá Heo Xanh là một mạch truyện thú vị, đầy màu sắc. Chúng ta thích thú với đoạn miêu tả 1 xã hội nguyên sơ Ghalas-at, cả những lúc Karana quan sát rái cá, hải cẩu, voi biển, chú chó Rontu,... 1 cách tự nhiên, sinh động. Lại ấn tượng với hình ảnh một con tàu Aleut mang đến màu đỏ chết chóc nhưng lại xuất hiện xinh xắn, được ví như viên đá nhỏ điểm xuyên cho cảnh biển lúc bình minh. Và cuộc sống của cô gái Karana bé nhỏ khó khăn, thăng trầm đầy nỗi lo sợ, cô đã xoay xở một cách khéo léo, dũng cảm. Cuối cùng kết lại cảm giác nhẹ lòng, an nhiên với khung cảnh chơi đùa vui vẻ, nhộn nhịp của bầy thú nuôi cùng cô chủ nhỏ. Tuy không nhiều tình tiết gay cấn, nhưng tôi thấy thoải mái với những giai đoạn rất nhẹ nhàng, vô tư của cô gái bé nhỏ này.

Không thể dừng lật giấy cho đến trang cuối: Khi mà Karana cuối cùng cũng được trở về với thế giới con người, nơi mà cô biết cô vốn thuộc về. Với những âm thanh đồng loại quen thuộc, ấm áp đầy tình cảm. Cô bỏ lại những kỉ vật và hòn đảo, cái mà cô coi như một phần

thân thể. “Tôi đứng nhìn Hòn Đảo Cá Heo Xanh một hồi lâu. Thứ cuối cùng mà tôi nhìn thấy là mũi đất cao. Tôi nghĩ đến Rontu đang nằm đó, bên dưới những viên đá cuội đầy màu sắc, nghĩ đến Won-a-nee giờ đang ở một nơi nào đó, và cô Cáo đỏ sẽ chờ chực ngoài hàng rào một cách vô ích, chiếc xuồng được giấu trong hang động của tôi, và tất cả những ngày tháng tươi đẹp đó.”

Nguồn hình: Pinterest.com

Và dù sao đi nữa, ta hãy tận hưởng Hòn Đảo Cá Heo Xanh với góc nhìn của một đứa trẻ, để dễ dàng khóc cười, tức giận, tha thứ, yêu thương,... với những câu chuyện viết riêng cho chính bản thân ta.

Bấp